

ГЛАВА 3.

Характерътъ на Главка, Описаніе на кѣщята на Помпея, класическій пиръ.

Щастіето дарило Главка съ сѣкакъвъ видъ благополучіе, освѣтъ едно. То му дало хубость, здравье, богатство, остроуміе, славно происхождение, пламенно сърце, душа поетическа, но му отказало свободный въздухъ на Гръціи. Роденъ въ Аѳины, когато тѣ бѣхжъ подъ владычеството на Римъ, той рано наслѣди голѣмы богатства, за туй можи да усъществи наклонността си къмъ пътуваніята, !толкови естествена у младытѣ, и безъ мѣрка вкусяваше упоеніето на веселбытѣ посрѣдъ грамадното раскошество на императорскія дворъ.

Той бѣ Алцибиадъ безъ тщеславіе, или по-добрѣ чловѣкъ даренъ съ фантазія, съ остроуміе, съ младость и съ богатство, но лишень отъ страсть-та къмъ славата. Домътъ му въ Римъ бѣ свѣрталище на невоздържнѣтѣ млади, но и убѣжище на любятелитъ на наукытѣ, и гръцкытѣ каменосѣчцы са надваряхжъ въ украшеніето на дома, на портика на Аѳиняна. Лѣтнѣиытѣ му домъ въ Помпея (цвѣтоветѣ му са сега измѣнихжъ, стѣннытѣ изгубихжъ живописа си и главната красота и неподражаемѣтѣ му украшения не смѣществувать вече), лѣтнѣиытѣ му домъ какво удивленіе докара, кога първыи пътъ са искара, каквы похвалы, какво удивленіе възбудихжъ изъящнытѣ му украшения и привлекателната живопись! Любителъ на поезіята общо и на драматическата, която му напомняше остроуміето и героическытѣ подвизы на праотцытѣ, Главкъ имаше кѣщата си украсена съ картины, на които предметытѣ бѣхжъ зеты отъ сценытѣ на Ахилла въ описаніето на Омира. А старинаритѣ които преобърнхжъ изъящнытѣ искусства на търговія, сторихжъ покровителя на мѣсто художника, и макаръ че днесъ измамата вече излѣзе на явѣ, но по навикъ наричатъ еще кѣщата на Аѳинянина Главка кѣща на Трагика, защото тѣй бѣ наречена съ грѣшка при раскопаваньето си.

Преди да са владемъ въ описаніето му, мыслимъ че честь за списаніето бы было да дадемъ на читателитѣ си, общо едно понятіе за домоветѣ на Помпея, на която зодчеството много ни напомня слога на Везувія съ нѣкои само различія, происходящи отъ вкуса или отъ каприза на домовладыцытѣ, които като вродены на чловѣка во всѣка эпоха докарватъ недоумѣніе на старинаритѣ.

Входътъ въ домоветѣ състоеше обыкновенно отъ едно тѣсно про-